

KAPITAN

Sergej Aleksandrovič Jesenin
(1895—1925)

Nikogar spev ni moj
slavil z zdravico,
poznal krmarja ni
doslej planet.
Le on samó
je z dvignjeno desnico
dejal, da ena je družina
svet.

Omamljen nisem
s himnami junaku,
od krvotoka v žilah
ne drhtim,
a srečen sem,
da v dneih, podobnih mraku,
sem s čustvi istimi
živel in dihal
z njimi.

In ne le nas,
ki nam vse to
je blizu,
še slone srh
začudenja prešine,
kako preprosti deček,
rôjen v Simbirsku,
postal krmar je
svoje domovine.

V valov bučanju
je v svojih mislih,
zdaj lahno strog,
zdaj nežno mil
marksistično
nemalo mislil
in prav po leninsko
ustvarjal cilj.

Le toliko slonel je
nad krmilom
v razumnosti,
poguma poln,
da je greben
jemal valovom silo
in prosto pot
dobival čoln.

On je krmar
in kapitan.
Mar strašni z njim
zahrbtni so viharji?
Glej, iz vseh dežel
mu stala je ob stran
vsa partija — njega
mornarji.

Ni plašen
ta, kdor vajen ni morjá:
v namen najboljši
ti, ki so te sreče,
ko stopijo na trdna tlà,
prižgó
za smer luči svetleče.

Tedaj poet
in to ne jaz,
usode druge
in ne moje
med vami pesem
borbi v čast
vam z novimi
besedami zapoje.

In rekel bo:
»Mornar samo je ta,
kdor v bojih prekaljen
nezmotno
odkril ljudem sveta
doslej nevideno je
kopno.«

1925